

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122260779
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6122260779.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. Advokátska kancelária JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 6.388,45 € s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku 10Csp/53/2023-154 z 5.9.2022 v spojení s opravným uznesením 10Csp/53/2022-187 z 29.3.2023 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením 10Csp/53/2022-187 z 29.3.2023 Okresného súdu Michalovce v napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „súd“) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.255,41 € a úroky z omeškania vo výroku špecifikované (výrok I), konanie v časti o zaplatenie sumy 133,04 € zastavil (výrok II) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 95,84 % (výrok III).

2. Rozhodol takto o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 6.388,45 € spolu s príslušenstvom, pričom žalobu skutkovo odôvodnil uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky s postupcom VÚB, a.s. dňa 14.2.2020, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej. Postupca VÚB, a.s. so žalovanou uzavrela dňa 9.5.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička 005001811060516“, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 9.270 €, pričom ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 9.592,22 €, pozostávajúca z istiny vo výške 6.690,23 €, úroku vo výške 2.278,84 € a úroku z omeškania vo výške 623,15 €. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaná uhradila dokoy sumu 301,779 €, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny. Žalobca si v konaní uplatnil len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej istiny v sume 6.388,45 € spolu s príslušenstvom. Vzhľadom na to, že žalovaná si svoje zmluvné povinnosti neplnila, postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 9.7.2019, ktorú žalovaná nezaplatila ani v dodatočnej lehote, a dostala sa do omeškania od 30.7.2019. Z tohto dôvodu si žalobca uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania.

3. Vec posúdiac podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1, 2, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č.129/2010 Z.z.“), § 52 ods. 2, § 53 ods. 6, § 517 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré

ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „nariadenie č. 87/1995 Zb.“) súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti žaloby v celom rozsahu. Súd mal za preukázané, že žalovaná uzavrela s postupcom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička 005001811060516“, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 9 270 €. Žalovaná sa zaviazala splácať úver a úrok v 95 mesačných splátkach vo výške 166,98 €, s úrokovou sadzbou 13,40 %, RPMN 15,10 %, celkovými nákladmi dlžníka vo výške 6 065,05 € a s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 185,40 €. Celkovo sa tak zaviazala splatiť sumu 15 335,05 € do konečného termínu splatnosti 20.4.2024. Žalovaná porušila svoje povinnosti zo zmluvy jej plynúce dôsledkom čoho ju pôvodný veriteľ vyzval na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Napriek písomnej výzve žalovaná dlžnú sumu neuhradila, preto veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, o čom ju písomne informoval Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a následne pohľadávku postúpil na žalobcu. Žalovaná dlžný zostatok poskytnutého úveru žalobcovi doposiaľ neuhradila, s jeho úhradou sa tak dostala do omeškania. Súd prvej inštancie dokazovaním zistil, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru obsahuje všetky obligatórne náležitosti, tvrdenia žalovanej o nedoručení výzvy pred zosplatením boli jednoznačne vyvrátené, RPMN je v zmluve uvedená v správnej výške, pričom sa nestotožnil ani s námietkou žalovanej ohľadom neskúmania bonity to strany pôvodného veriteľa pred poskytnutím úveru. Z týchto dôvodov žalobe vyhovel v celom rozsahu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná po začatí konania uhradila žalobcovi časť istiny v sume 133,04 € súd s poukazom na § 144 CSP konanie v tejto časti zastavil. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu vo veci, podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom od úspechu žalobcu vo veci odrátal jeho neúspech a žalobcovi tak priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,84 %.

4. Rozsudok v časti výroku I. a III. napadla včas podaným odvolaním žalovaná z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vo zvyšnej časti zamietne žalobný návrh a prizná žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Mala za to, že predžalobná výzva bez presného označenia konkrétnej mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť je pre neurčitosť neplatným právnym úkonom, a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Žalobca ako dôkaz o doručení tretej upomienky predložil len podací hárok, ktorý nepreukazuje doručenie ani snahu o doručenie, pričom podací lístok bez presného označenia zásielky nepreukazuje odoslanie, ani doručenie predžalobnej výzvy. Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, tretiu upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony, a pretože žalobca nepreukázal výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a preto rovnako aj zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, v dôsledku čoho žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne v celom rozsahu a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 11.4.2024 o 10:00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 210, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

8. Žalovaná odvolanie odôvodnia odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

10. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je naplnený v prípade keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

11. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by pri rozhodovaní v merite veci vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú, a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Odvolací súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je riadne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP. Odvolacie námietky žalovanej boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a na toto odkazuje. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, reagujúc tým zároveň na podstatné argumenty žalovaného v podanom odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP), odvolací súd dodáva nasledovné dôvody:

14. K námietke žalovanej ohľadom neurčitosti výzvy pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti odvolací súd uvádza, že z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ nevyplýva obsahová požiadavka pre daný právny úkon (výzvu) spočívajúca v povinnosti veriteľa uviesť, s ktorou konkrétnou splátkou sa spotrebiteľ dostal do omeškania, resp. pre ktorú splátku veriteľ zamýšľa právo podľa § 565 OZ uplatniť. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva len jedna obsahová požiadavka pre daný právny úkon, a to upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Ďalšími požiadavkami, avšak nie obsahovými, ale čo do naplnenia zákonných lehôt, je oprávnenie uplatniť právo až po uplynutí troch mesiacov odo dňa omeškania s úhradou tej ktorej splátky a realizácia spomenutého upozornenia najmenej 15 dní pred využitím práva podľa § 565 OZ (zosplatnením úveru). Výslovnou zákonnou obsahovou požiadavkou nie je ani výzva na zaplatenie omeškaných splátok, avšak v praxi je bežné, že veriteľ týmto právnym úkonom upozorní spotrebiteľa na omeškanie, vyzve na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozorní, že v prípade, ak omeškané splátky neuhradí, bude oprávnený úver zosplatniť. Jedinou zákonnou obsahovou požiadavkou je však len upozornenie spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia úveru. Z uvedeného vyplýva, že vo výzve, ktorou veriteľ upozorňuje dlžníka na skutočnosť, že je v omeškaní a že môže dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ako ani v oznámení dlžníkovi, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zákon vyslovene nestanovuje povinnosť veriteľa uvádzať, pre omeškanie s ktorou splátkou sa pre predmetný úver vyhlasuje mimoriadna splatnosť, avšak právny úkon musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti, tak ako to vyžaduje § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pod hrozbou neplatnosti. Z listu označeného ako Tretia upomienka - pokus o zmier vyplýva, že pôvodný veriteľ dostatočne určito

označil, že žalovaná je v omeškaní, s akou sumou je v omeškaní, identifikoval z akej zmluvy záväzok vznikol a taktiež upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako aj možnosť odstúpenia od zmluvy. Tento právny úkon nemožno považovať za neplatný z dôvodu jeho neurčitosti.

15. Čo sa týka zákonných podmienok pre zosplatenie úveru (§ 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ) odvolací súd konštatuje, že v prípade, ak sa veriteľ rozhodne, že pre neuhradenie niektorej zročnej splátky spotrebiteľom využije právo požiadať spotrebiteľa o úhradu celého zostatku dlhu naraz, môže tak urobiť len ak uplynula lehota 3 mesiacov od splatnosti niektorej neuhradenej splátky (§ 53 ods. 9 OZ), upozornil dlžníka na možnosť využitia práva úver zosplatiť najmenej 15 dní pred využitím tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ), a zároveň uplatní svoje právo do splatnosti splátky nasledujúcej po 3-mesačnom omeškaní so splátkou, pre ktorú dlh zosplatiť (§ 565 OZ v spojení s § 53 ods.9 OZ). Ak zákonodarcia stanovil veriteľovi povinnosť upozorniť spotrebiteľa na to, že využije svoje právo na zosplatenie dlhu, je dôležité, aby túto povinnosť veriteľ splnil, z obsahu ktorého upozornenia musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu podľa § 53 ods. 9 OZ (omeškanie s plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa vykonáva v splátkach) a výslovné upovedomenie spotrebiteľa na možnosť vykonania práva veriteľa podľa § 565 OZ. Tento zákonom predpokladaný hmotnoprávny úkon veriteľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma má korešpondovať forme právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. Ak jednostranné predčasné zosplatenie pohľadávky trpí vadami podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, alebo nevychádza zo splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 OZ, alebo sa preukáže, že nebolo doručené do sféry dispozície jeho adresáta, nemôže vyvolať zamýšľané právne účinky a veriteľ svojím konaním založí protiprávny stav, proti ktorému bude svedčiť súdna ochrana spotrebiteľa.

16. V režime § 565 OZ nenastáva teda splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlžníka so splatením niektorej zo splátok, ale je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o plnenie celku, na ktorú je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený. Toto svoje právo veriteľ môže, ale nemusí využiť. Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, resp. jej neuspokojeného zvyšku, je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (tzn., že žiadosť má konštitutívne účinky, nie deklaratórne). Zákon pre túto žiadosť osobitnú formu nepredpisuje, avšak vzhľadom na jej účinky vo vzťahu k zmene obsahu záväzkového vzťahu je pri záväzkoch vzniknutých na základe písomných dohôd nevyhnutné zachovať písomnú formu (§ 40 ods. 2 OZ).

17. Právo žiadosťou o plnenie celku dosiahnuť stratu výhody splátok môže veriteľ pre omeškanie so splnením konkrétnej splátky vykonať iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak toto svoje právo včas neuplatní, môže sa domáhať zosplatenia celého zvyšku dlhu až na základe prípadného omeškania so splatením niektorej z nasledujúcich splátok, opäť však vo vymedzenom časovom intervale. Pokiaľ sa dlžník následne už nedostane do omeškania so splatením žiadnej splátky, môže veriteľ vymáhať iba pôvodne neuhradenú splátku. Zo zákonnej formulácie „do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“ možno sémanticky vyvodiť, že žiadosť veriteľa s účinkami straty výhody splátok musí byť dlžníkovi doručená skôr, než nastane splatnosť najbližšie nasledujúcej splátky. To znamená, že včasná žiadosť musí byť dlžníkovi doručená najneskôr v deň predchádzajúci splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V deň splatnosti je už dlžník povinný plniť ďalšiu splátku a právo veriteľa dosiahnuť splatnosť celej pohľadávky pre omeškanie dlžníka s úhradou predchádzajúcej zaniká.

18. V zmysle uvedených kritérií a skutkových okolností prípadu, odvolací súd zastáva názor, že podmienky upravené v § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ boli splnené vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.4.2019, pretože je nesporné, že túto splátku žalovaná neuhradila riadne a včas. Dňa 21.4.2019 sa potom dostala do omeškania s úhradou tejto splátky a v súlade s § 53 ods. 9 OZ mohol veriteľ úver zosplatiť po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou tejto splátky, t.j. najskôr 21.7.2019, ale len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. do 20.8.2019. Zároveň bola splnená aj podmienka upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru najmenej 15 dní pred využitím tohto práva veriteľa, keďže výzva zo dňa 31.5.2019 označená ako Tretia upomienka - pokus o zmier bola doručená do dispozície sféry žalovanej dňa 5.6.2019. Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.7.2019, ktorá bolo žalovanej preukázateľne doručená dňa 22.7.2019, pričom do dispozície sféry žalovanej sa dostala dňa 15.7.2019 (dňom uloženia zásielky na pošte - dňom kedy sa zásielka dostala do jej dispozície sféry), ktorý deň je potrebné považovať za deň vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (nie 9.7.2019 ako to uviedol žalobca). Ak potom pôvodný veriteľ úver zosplatiť dňa 15.7.2019 urobil tak do splatnosti splátky splatnej dňa 20.8.2019, a teda v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ

a § 565 OZ. Zosplatnenie úveru je preto potrebné považovať za platné a účinné. Následné postúpenie pohľadávky je rovnako potrebné považovať za platné a v súlade s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, keďže k postúpeniu došlo až dňa 14.2.2020, teda po uplynutí lehoty 90 kalendárnych dní odo dňa písomnej výzvy banky dlžníkovi.

19. Čo sa týka námietky žalovanej ohľadom doručenia výzvy do dispozičnej sféry odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že bola splnená aj táto podmienka vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Pôvodný veriteľ upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti výzvou označenou ako Tretia upomienka – pokus o zmier, ku ktorému predložil aj podací hárok, z ktorého vyplýva referenčné číslo zásielky RE646017644SK. Z uvedeného referenčného čísla, ktoré umožňuje sledovať pohyb zásielky vyplýva, že zásielka bola podaná na pošte dňa 3.6.2019 a preukázateľne doručená dňa 5.6.2019.

20. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020). Vzhľadom na skutočnosť, že výzva označená ako Tretia upomienka - pokus o zmier bola preukázateľne doručovaná na adresu trvalého pobytu žalovanej, pričom táto neuviedla v Zmluve o poskytnutí úveru odlišnú adresu na doručovanie, zásielka sa dostala do dispozičnej sféry dňa 5.6.2016, kedy bola podľa sledovania zásielky prostredníctvom referenčného čísla doručená.

21. Vo vzťahu k absencii písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a k upozorneniu na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka odvolací súd uvádza, že sa môže jednať o jeden a ten istý právny úkon. Nie je teda potrebné, aby veriteľ upozorňoval dlžníka jedným právnym úkonom na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením tak ako to vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne druhým právnym úkonom by dlžníka vyzýval písomnou výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na uhradenie pohľadávky s ktorou je v omeškaní. Odvolací súd preto konštatuje, že podmienky postúpenia pohľadávky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách splnené boli, pohľadávka bola postúpená platne a z tohto dôvodu žalobca má v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej, ktorá nemala úspech v odvolacom konaní.

24. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).